

שמואל ב פרק יח

א וַיִּפְקֹד דָּוִד, אֶת-הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ; וַיִּשֶׂם עֲלֵיהֶם, שָׂרֵי אֲלָפִים וְשָׂרֵי מֵאוֹת.
ב וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת-הָעָם, הַשְּׁלֹשִׁית בְּיַד-יֹאָב וְהַשְּׁלֹשִׁית בְּיַד אַבְיָשִׁי בֶן-צְרוּיָה
אֲחֵי יֹאָב, וְהַשְּׁלֹשֶׁת, בְּיַד אֶתִּי הַגִּתִּי; { ס } וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-הָעָם, יֵצֵא
אִצָּא גַם-אֲנִי עִמָּכֶם. ג וַיֹּאמֶר הָעָם לֹא תֵצֵא, כִּי אִם-נָס נָנוּס לֹא-יִשְׁימוּ
אֵלֵינוּ לֵב וְאִם-יָמָתוּ חֲצִינוּ לֹא-יִשְׁימוּ אֵלֵינוּ לֵב--כִּי-עֲתָה כְּמֹנֵי, עֲשֶׂרָה
אֲלָפִים; וְעֲתָה טוֹב, כִּי-תִהְיֶה-לָנוּ מַעִיר לַעֲזִיר (לַעֲזוֹר). { ס } ד וַיֹּאמֶר
אֵלֵיהֶם הַמֶּלֶךְ, אֲשֶׁר-יֵיטֵב בְּעֵינֵיכֶם אֲעֻשֶׂה; וַיַּעֲמֵד הַמֶּלֶךְ, אֶל-יַד הַשָּׂעַר,
וְכָל-הָעָם יֵצְאוּ, לְמֵאוֹת וְלָאֲלָפִים. ה וַיֵּצֵאוּ הַמֶּלֶךְ אֶת-יֹאָב וְאֶת-אַבְיָשִׁי
וְאֶת-אֶתִּי, לֵאמֹר, לֵאט-לִי, לַנֶּעַר לְאַבְשָׁלוֹם; וְכָל-הָעָם שָׁמְעוּ, בְּצִוֹת הַמֶּלֶךְ
אֶת-כָּל-הַשָּׂרִים--עַל-דָּבַר אַבְשָׁלוֹם. ו וַיֵּצֵא הָעָם הַשָּׂדֶה, לְקִרְאֵת יִשְׂרָאֵל;
וַתְּהִי הַמִּלְחָמָה, בַּיַּעַר אֶפְרָיִם. ז וַיִּנְגְּפוּ שָׁם עִם יִשְׂרָאֵל, לִפְנֵי עַבְדֵי דָּוִד;
וַתְּהִי-שָׁם הַמַּגִּפָּה גְדוֹלָה, בַּיּוֹם הַהוּא--עֹשְׂרִים אֶלְפֵי. ח וַתְּהִי-שָׁם הַמִּלְחָמָה
נִפְצוֹת (נְפוּצֹת), עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ; וַיָּרֶב הַיַּעַר לְאָכַל בָּעָם, מֵאֲשֶׁר אָכְלָה
הַחֶרֶב בַּיּוֹם הַהוּא. ט וַיִּקְרָא, אַבְשָׁלוֹם, לִפְנֵי עַבְדֵי דָּוִד; וְאַבְשָׁלוֹם רָכַב
עַל-הַפֶּרֶד, וַיָּבֵא הַפֶּרֶד תַּחַת שׁוֹבֵךְ הָאֵלֶּה הַגְּדוֹלָה וַיַּחֲזֹק רֹאשׁוֹ בָּאֵלֶּה וַיִּתֵּן
בֵּין הַשָּׁמַיִם וּבֵין הָאָרֶץ, וְהַפֶּרֶד אֲשֶׁר-תַּחֲתָיו, עָבַר. י וַיִּרְא אִישׁ אֶחָד, וַיִּגַּד
לְיֹאָב; וַיֹּאמֶר, הִנֵּה רָאִיתִי אֶת-אַבְשָׁלוֹם, תְּלוּי, בָּאֵלֶּה. יא וַיֹּאמֶר יֹאָב,
לְאִישׁ הַמַּגִּיד לוֹ, וְהִנֵּה רָאִיתָ, וּמִדּוּעַ לֹא-הִכִּיתוּ שָׁם אֶרְצָה; וְעָלִי, לְתֵת לָךְ
עֲשָׂרָה כֶּסֶף, וְחֲגֵרָה, אַחַת. יב וַיֹּאמֶר הָאִישׁ, אֶל-יֹאָב, וְלֹא (וְלֹא) אֲנֹכִי
שָׁקַל עַל-כִּפֵּי אֶלְפֵי כֶּסֶף, לֹא-אֶשְׁלַח יָדִי אֶל-בֶּן-הַמֶּלֶךְ; כִּי בְּאַזְנוֹנוּ צָוָה
הַמֶּלֶךְ, אֲתָדָּ וְאֶת-אַבְיָשִׁי וְאֶת-אֶתִּי לֵאמֹר, שְׁמְרוּ-מִי, בַּנֶּעַר בְּאַבְשָׁלוֹם. יג
או-עֲשִׂיתִי בְנַפְשׁוֹ (בְּנַפְשִׁי) שָׁקֵר, וְכָל-דָּבָר לֹא-יִכָּחַד מִן-הַמֶּלֶךְ; וְאַתָּה,
תִּתְּנֵנִי מִנְּגִיד. יד וַיֹּאמֶר יֹאָב, לֹא-כֹן אֲחִילָה לְפָנֶיךָ; וַיִּקַּח שְׁלֹשָׁה שְׁבָטִים
בְּכַפּוֹ, וַיִּתְקַעֵם בְּלֵב אַבְשָׁלוֹם--עוֹדֵנוּ חַי, בְּלֵב הָאֵלֶּה. טו וַיִּסְבּוּ עֲשָׂרָה
נְעָרִים, נִשְׂאִי כְּלֵי יֹאָב; וַיִּכּוּ אֶת-אַבְשָׁלוֹם, וַיָּמָתוּהוּ. טז וַיִּתְקַע יֹאָב,
בַּשָּׂפָר, וַיֵּשֶׁב הָעָם, מִרְדֵּף אַחֲרֵי יִשְׂרָאֵל: כִּי-חָשַׁךְ יֹאָב, אֶת-הָעָם. יז וַיִּקְחוּ
אֶת-אַבְשָׁלוֹם, וַיִּשְׁלְכוּ אֹתוֹ בַּיַּעַר אֶל-הַפַּחַת הַגְּדוֹל, וַיִּצְבּוּ עָלָיו גַּל-אַבְנִים,
גְּדוֹל מְאֹד; וְכָל-יִשְׂרָאֵל--נָסוּ, אִישׁ לְאָהָלוֹ. יח וְאַבְשָׁלוֹם לָקַח, וַיִּצְבּוּ לוֹ בַּחֲנוּ
אֶת-מִצְבֵּית אֲשֶׁר בְּעַמֻּק-הַמֶּלֶךְ--כִּי אָמַר אִין-לִי בֹן, בְּעָבוֹר הַזֶּכִּיר שָׁמַי;
וַיִּקְרָא לְמִצְבֵּית, עַל-שְׁמוֹ, וַיִּקְרָא לָהּ יַד אַבְשָׁלוֹם, עַד הַיּוֹם הַזֶּה. { ס } יט
וְאַחִימַעַץ בֶּן-צְדוּק, אָמַר, אַרוּצָה נָא, וְאַבְשָׂרָה אֶת-הַמֶּלֶךְ: כִּי-שָׁפְטוּ יְהוָה,
מִיַּד אֲבִיּוֹ. כ וַיֹּאמֶר לוֹ יֹאָב, לֹא אִישׁ בְּשָׂרָה אֲתָה הַיּוֹם הַזֶּה, וּבִשְׂרָתָה,
בַּיּוֹם אַחֵר; וְהַיּוֹם הַזֶּה לֹא תִבְשֵׁר, כִּי-עַל- (כֹּן) בֶּן-הַמֶּלֶךְ מָת. כא וַיֹּאמֶר
יֹאָב לְכוּשִׁי, לָךְ הִגַּד לְמֶלֶךְ אֲשֶׁר רָאִיתָה; וַיִּשְׁתַּחֲוֶה כוֹשֵׁי לְיֹאָב, וַיֵּרָץ. כב
וַיִּסָּף עוֹד אַחִימַעַץ בֶּן-צְדוּק, וַיֹּאמֶר אֶל-יֹאָב, וַיְהִי מָה, אֶרְצָה-נָא גַם-אֲנִי
אַחֲרֵי הַכוּשִׁי; וַיֹּאמֶר יֹאָב, לְמָה-זֶּה אֲתָה רָץ בְּנִי, וּלְכָה, אִין-בְּשׁוֹרָה
מִצָּאת. כג וַיְהִי-מָה אַרוּץ, וַיֹּאמֶר לוֹ רוּץ; וַיֵּרָץ אַחִימַעַץ דָּרָךְ הַכֶּפֶר, וַיַּעֲבֹר
אֶת-הַכוּשִׁי. כד וְדָוִד יוֹשֵׁב, בֵּין-שְׁנֵי הַשָּׁעָרִים; וַיִּלָּךְ הַצִּפָּה אֶל-גַּג הַשָּׂעַר,
אֶל-הַחוּמָה, וַיִּשָּׂא אֶת-עֵינָיו וַיִּרְא, וְהִנֵּה-אִישׁ רָץ לְבָדוֹ. כה וַיִּקְרָא הַצִּפָּה,

וַיַּגִּד לְמֶלֶךְ, וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ, אִם-לִבְדּוֹ בְּשׁוֹרָה בְּפִי; וַיִּלְךָ הַלּוֹד, וְקָרַב. כו
וַיֵּרָא הַצִּפָּה, אִישׁ-אַחַר רֶחַ, וַיִּקְרָא הַצִּפָּה אֶל-הַשָּׁעַר, וַיֹּאמֶר הִנֵּה-אִישׁ רֶחַ
לִבְדּוֹ; וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ, גַּם-זֶה מִבֶּשֶׂר. כז וַיֹּאמֶר, הַצִּפָּה, אֲנִי רֹאֶה אֶת-מְרוֹצַת
הָרֵאשׁוֹן, כְּמִרְצַת אַחִימֵעַץ בֶּן-צְדוֹק; וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אִישׁ-טוֹב זֶה, וְאֶל-
בְּשׁוֹרָה טוֹבָה יָבוֹא. כח וַיִּקְרָא אַחִימֵעַץ, וַיֹּאמֶר אֶל-הַמֶּלֶךְ שְׁלוֹם, וַיִּשְׁתַּחֲוּ
לְמֶלֶךְ לְאַפָּיו, אַרְצָה; {ס} וַיֹּאמֶר, בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ, אֲשֶׁר סָגַר אֶת-
הָאֲנָשִׁים, אֲשֶׁר-נָשְׂאוּ אֶת-יָדָם בְּאֲדָנֵי הַמֶּלֶךְ. {ס} כט וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ, שְׁלוֹם
לְנֶעַר לְאַבְשָׁלוֹם; וַיֹּאמֶר אַחִימֵעַץ רֵאִיתִי הַקְּמוֹן הַגָּדוֹל לְשִׁלַּח אֶת-עֶבֶד
הַמֶּלֶךְ יוֹאָב, וְאֶת-עֶבְדְּךָ, וְלֹא יָדַעְתִּי, מָה. ל וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ, סֵב הַתִּנְצֵב כֹּה;
וַיִּסֵּב, וַיַּעֲמֵד. לא וְהִנֵּה הַכּוֹשֵׁי, בָּא; וַיֹּאמֶר הַכּוֹשֵׁי, יְתִבֵּשׂ אֲדָנֵי הַמֶּלֶךְ--
כִּי-שָׁפֹטָה יְהוָה הַיּוֹם, מִיַּד כָּל-הַקָּמִים עָלֶיךָ. {ס} לב וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-
הַכּוֹשֵׁי, הַשְׁלוֹם לְנֶעַר לְאַבְשָׁלוֹם; וַיֹּאמֶר הַכּוֹשֵׁי, יְהִיו כְּנֶעַר אֲיִבֵי אֲדָנֵי
הַמֶּלֶךְ, וְכָל אֲשֶׁר-קָמוּ עָלֶיךָ, לְרָעָה. {ס}